

At scio multos qui parum considerat hæc legunt, obiecturos, primum quod neque mihi, neque vlli alij potui, vel ad centum vel ad nonaginta annos vitam producere. Secundum, quod si vita humana esset eiusmodi, naturaliter esset ut in pluribus: at vix innenire licet aliquem qui excederit centesimum vigesimum annum. Et maximè cum scriptum sit. Non spiritum meum in carne ultra centum viginti annos & loquitur Deus. Videtur etiam necesse hoc volenti, cupere totam vitam sub incerto fine, & non vacare, nec negotiis nec voluptati, quæ sunt duo illa præcipua, quibus vita nostra constat, & maximè amittere bona, adeò secura ob tam leuem & inanem spem. Absurdum etiam esse hoc quod latuerit tot præclaros medicos atque philosophos, quorum nullus de hoc sermonem fecit. Hæc & huiusmodi sunt quæ mihi obiici posse sentio. At rogo quid admirabilius est, an solem esse plus centies & sexages terra ac mari, an homines tamdiu posse producere vitam? Et plures imperito hoc quam illud credituri sunt: & tamen res illa ita se habet, nec apud sapientes dubia est: nedum incredibilis. Similiter quod corpus adeò tenue, debeat adeò celeriter circumferri, ut in uno iētu pulsus debeat peragere spatium bis mille quingenitorum millium passuum, & tamen & illud demonstrari potest euidentissimè. Ergo ut ad obiecta respondeam sero mihi hoc innenire contigit, infeliciter natus, peius educatus & imbecilli corpore ac natura, quod alias dixi, nec forsitan in quibusdam sufficiat educatio ab initio, sed requiritur successio, qualis fuit olim per multas ætates, sic progenerantur gigantes & homines ad miraculum usque, docui etiam exacta media ætate, hoc vix fieri posse. Contingunt præterea multa impedimenta. Sufficit nobis scire quid sit in natura hominis, non querre modò quomodo faciendum: nec est præsentis instituti, quin etiam verisimile est ad hoc esse viam quandam compendiosorem, quæ minimè latuerit antiquos, maximè Hebræos. Et forsitan etiam hoc nostro tempore haberi posset quamvis latet. Vnum est certum, oportere ab initio vitae (qui viam hanc exquisitam, quam hic trado, sequi voluerit) constituere formam virtutis, & tum maximè contracitam, quoniam (ut visum est in tabula) ex minimo errore, & brevi tempore plurimum temporis vitae perit. Oportet autem multa adesse, corpus moderatè sanum & mediocriter saltem constitutum, institutorem sapientem, obedientiam pueri, & per omnes ætates cum patientia summa commoda diuinarum, & bonum aërem & fortunam blandientem nostro proposito, ne quis casus in tanto tempore aduersus nos impedit, ob tot & tanta quæ necessaria sunt, & assidue, idèo res hæc fabulosa visa est ad hanc usque diem, tum maximè quod nemo eam docuerat. De dicto Moysis non labore, cum simus medici ac philosophi non theologi. Quinetiam post hæc vixit Abrahamus annis cxxv, Isaacus au-

tem clxxx. Iacobus cxlvij. sed non labore de his, verum relinquo illa sapientibus: melius est ergo ut demonstrationem adducam huius, cum experimento etiam coniunctam. Constat enim quod humidum pingue euanescit per ætates, seu à calore innato, seu ab aëre consumatur, & quod humidum pingue putum, ac densum tardè absunitur, sicut appetit experimento de oleo & sepo salitis, quæ durant longiori tempore, quam si nil tale admistum habeant hæc pingua, similiter aqua quadruplo celerius, imo longe velocius absunitur oleo in vase fervente. Et ita de pinguedinibus variorum animalium de ligno iunipero, quod referunt durare in annum, cur alia non possint ad sex dies. Certum etiam est, quod coctio condenset, & est Philosophi in quarto Metheororum. Si ergo coctio perfecta fiat, & purissimum humidum restauretur, dubium non est, quin homo possit vivere sexcuplo plus aut etiam octuplo: quia cum res peruenit ad quemdam terminum, tunc acquiritur perfectio quædam ultra omnem fidem, sicut videmus de auro, quod prolsus etiam longo tempore ab ignibus non absunitur: adeò ut liceat dicere, forsan non esse contra rationem, quod detur humidum, quod nunquam à calore naturali absunitur, quia non est par ratio de auro & humido humano, nam in auro non est calor nisi ab exteriore igne, sed in humido nostro est calor intus, & secundum substantiam, ut saltem habeamus experimentum longissimæ vitæ & humidi quod vix à calore, & non nisi multis in saeculis absunitur. Atque hæc (ne incurramus irrationem Galeni) de Philosopho qui pollicebatur perpetuatam vitæ, quanquam non ob id refugiam hoc, ut negem posse hominis vitam esse perpetuam, quod Galenus Philosophum hoc dicentem irriserit, sed quod videamus omnia sublunaria interire, quod sciamus omne compositum debere dissolui, quoniam compositio sit accidens, & accidens est medium inter ea quæ sunt & non sunt: loquor de huiusmodi accidentibus quæ adueniunt. Demum, quoniam calor ille sit in ipso humido, idèo cum hæc non animaduerterit Galenus, potius fuit vates in irridendo, quæ sapiens, ut autoritate eius moueri debeamus. Hanc coctionem non animaduerterunt medici, sed solam illam bonam quæ est causa sanitatis, quæ stat cum vigilia, labore & ciborum multitudine, cum illa exacta non stet nisi cum optimis & paucis valde cibis, quiete ac somno. Et ideo sunt sex genera coctionum, dico quod ad perfectionem attinet corrupta, imperfecta, imperfecta morbos, imperfecta quæ emendari potest, has omnes vitare docent medici: bona quæ est cum longa sanitatem, cui medici student: valde bona quam per umbram quasi cognoverunt, & exacta quam nec per somnium quidem viderunt, quæ sola est causa tantæ longitudinis vitæ, cum tamen nunquam fuerit vel admodum parum interrupta. Hoc autem inter cætera ostendit experimentum de elephantis, quoq;

Aristoteles